

ת"פ 37105/05/16 - נסים איפרגן נגד מדינת ישראל - מע"מ אשדוד, הממונה על עבודות השירות

בית משפט השלום באשדוד

ת"פ 37105-05-16 מע"מ אשדוד ואח' נ' א.א.מ.נ חברה לבניין בע"מ ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

מספר בקשה: 36

לפני כבוד השופט יהודה ליבליין
המבקש (הנאשם)
ע"י ב"כ עו"ד מ' הסגל
נגד
המשיבים
1. מדינת ישראל - מע"מ אשדוד
2. הממונה על עבודות השירות
המשיבה 1 ע"י ב"כ עו"ד מ' סבח
המשיב 2 ע"י גנ"מ ו' גולדשטיין

החלטה

1. לפני בקשה בעניין מניין ימי המאסר אותם ריצה המבקש בדרך של עבודות שירות.
 2. ביום 23.11.2020 ניתן גזר דין בעניינו של המבקש, במסגרתו הוטל עליו עונש מאסר בן שלושה חדשים, שירוצה בדרך של עבודות שירות (להלן - "גזר הדין").
 3. לטענת המבקש, במהלך ימי מבצע "שומר החומות", ביקש להגיע למקום בו ריצה את עונשו, אך נאמר לו כי המקום סגור, ועל כן, נבצר מממנו להגיע להמשך ריצוי עונשו.
 4. עוד נטען, כי אין זה מאחריותו לדאוג לכך שמפעלים יעבדו בעיתות מלחמה, וכי משעה שהיה מוכן להתייצב לריצוי עבודות השירות, יש למנות ימים אלו בכלל מניין הימים בהם ריצה את עונשו.
 5. המשיבה 1 מתנגדת לבקשה.
- עמדתה היא, כי למרות הנסיבות, אמור המבקש לרצות את מלוא ימי עבודות השירות שהושטו עליו במסגרת גזר הדין בפועל ממש.
- גם הממונה על עבודות השירות מתנגד לבקשה.
- נטען, כי בהתאם לחוק העונשין והתקנות, ימי ההיעדרות הנמנים בימי עבודות השירות מוגדרים באופן חד משמעי, כאשר תקופת הפסקת עבודות השירות לא יבואו במניין הימים, למעט היעדרות מסיבות רפואיות בשל תאונת עבודה שאירעה במסגרת עבודת השירות ובמקום עבודת השירות.
- עוד נטען, כי כל היעדרות שאינה מסיבה רפואית כאמור, מחייבת השלמה של הימים החסרים.

הממונה ציין, כי מדובר בהיעדרות של ארבעה ימים (בימים 11,12,13 ו-16 בחודש מאי, השנה), שבהם המפעל היה סגור בשל המצב הבטחוני. עוד צוין, כי ביום 18.5.2021 לא הגיע המבקש לריצוי ענשו כי פחד בשל היותו מתגורר בעיר אשדוד. ההיעדרות ביום זה אושרה, אולם המבקש חייב בהשלמתו.

6. לאור תגובת הממונה התבקש הנאשם לומר, באם עומד על בקשתו, והוא השיב לכך בחיוב בנימוק, שאין לזקוף לחובתו ימי לוחמה בהם מקום עבודת השירות היה סגור.

7. לאחר עיון בטענות הצדדים, אני מחליט להורות לנאשם (המבקש), להשלים את מניין ימי עבודת השירות.

8. סעיף 51ז(ד) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 קובע:

"תקופת הפסקת עבודת שירות וימי העדרותו של עובד שירות לפי סעיף זה, לא יבואו במנין ימי עבודת השירות, למעט היעדרות מסיבות רפואיות בשל תאונת עבודה שאירעה במסגרת עבודת השירות ובמקום עבודת השירות."

כלומר, בהתאם ללשון החוק, ההיעדרות ה**יחידה** אשר ימיה לא יבואו במנין הימים מוגדרת מפורשות לעיל. לשון זו, גם תומכת בתכלית העומדת ביסוד הרואה זו, ולפיה על הנאשם לרצות את מלוא עונשו, כפי שנקבע בגזר הדין למעט מסיבות רפואיות עקב תאונה במקום עבודת השירות.

אין כל נימוק תכליתי, לכך שהנאשם יהנה מתקופת הלחימה, בדרך של קיצור התקופה שנגזה עליו. על מנת להמחיש את האבסורד שבטענת הנאשם ניטול מצב, שבו על נאשם להתייצב בתאריך מסויים, וביום קודם פורצת לחימה שנמשכת לכל אורך תקופת עבודת השירות ובהמלך תקופה זו מקום עבודת השירות סגור. האם ניתן לומר שעקב כך הנאשם ריצה את מלוא עונשו? האבסורד מדבר בעד עצמו, וכנגזר מכך התשובה בשלילה.

9. לכך יש להוסיף, כי בתקנה 10(4) לתקנות העונשין (נשיאת מאסר בעבודת שירות), התשע"א-2011 נקבע, כי ניתן לאשר לעובד להיעדר מעבודה "מחמת הפסקה זמנית בעבודה מטעם מקום העבודה אשר אינה כלולה בימי המנוחה של עובד השירות וימי שבתון על-פי חוק;".

ימי היעדרות שאושרו, כאמור, יש להשלימם, באשר אינם כלולים בחריג שהוזכר בסעי' 6 לעיל.

10. לאור האמור לעיל, **ישלים הנאשם את חמשת הימים החסרים**, כמפורט בסעיף 5 לתגובת הממונה על עבודת השירות, וזאת במסגרת זמן של 14 יום מהיום.

11. הממונה על עבודת השירות ימסור דיווח לבית המשפט עם סיום מלוא מניין הימים.

12. המזכירות תודיע בדחיפות לצדדים.

ניתנה היום, כ"ג סיוון תשפ"א, 03 יוני 2021, בהעדר הצדדים.

יהודה ליבליין, שופט